

# ДОБРОДЖАНСКИ ГЛАСЪ

"GLASUL  
DOBROGEAN"

Органъ  
то малцинствата  
Румъния

125. ЯРНА  
Градската библиотека

АБОНАМЕНТЪ

За една година 300 леи  
За 6 месеца 150 леи

с: Glasul Dobrogean  
Elisabeta 4 Bazargic

## НАШИЯ ПЪТЪ Е ЧИСТЪ

Когато Цезарь завладя Елада, при него се яви единъ гръкъ и тайно му довери за съзакланието на съотечествениците му, организирани се за борба срещу тиранията на Върния градъ.

Гордия основател на Великата Римска Империя запъва да обесят предателя на отечеството си и свика държавния съветъ за презъ нощта, понеже „тя е най-добрата съветница“.

Ние често сме извиквали въ тия колонки великиятъ съветъ на миналото, като внушителни символи за сравнение и напомняне.

Горния исторически случай ни иде на умъ, наблюдавайки нѣкои начални положения въ връзка съ българското малцинство отъ Румъния.

Ако днесъ, а най-вече у насъ, не се срещатъ благородниятъ и високо-съзнателни личности, които да се отвърщаватъ или примѣрно да наказватъ предателятъ, доносчици-

тъ и шпионитѣ, ние—примениците на единъ самоотверженъ и честенъ применикъ, трѣбва да ги демаскираме, ние мергваме изъ срѣдата си и посочваме за единодушно опозоряване.

Нашата общественна проява, тъй ограничена — е откритъ и безукорно лоялна. Ние не се боимъ отъ предателство, защото нѣма какво да се издава. Но точно за това насъ тъй често ни дабне посегателството на клеветата и доносничеството, което не веднажъ е насъляло страшни удари и върху малкото, което сме създали на обществена почва.

Ние трѣбва да се обединимъ да се силотимъ, като единъ и работимъ съ по-предавна ревностъ въодушевлявани само отъ единъ идеалъ, прегаряемъ отъ всички ни бозъ резерви и съ пламенна искреностъ.

Има ли нѣщо по-лесно, а и тъй хубаво отъ това?

## НИЕ ЖЕЛЕЕМЪ:

Нашия констанцески събратъ „Доброджа Жука“ въ броеветѣ си 255—256 ни прави голѣмата честъ да се занимава въ цѣли четири колони на уводно мѣсто съ нашия вестникъ, вземайки позволю отъ една наша статия въ рубриката „Живота на малцинствата“.

Ние не ще полемизираме съ колелитѣ отъ крайморския градъ. Напротивъ, радваме се, че ни даватъ поводъ да подчертаемъ за — не помнимъ вече кой пътъ — принципитѣ и идеалитѣ които ни въодушевлява.

Ние желаемъ да живѣемъ въ спокойствие, редъ и безукорно спазване на законитѣ и въ пълна хармония съ всички граждани отъ страната.

Ние работимъ за създаване едно организирано звено на българското малцинство отъ Румъния, за постигане онова, което събратата отъ „Доброджа Жука“ писали, че имаме, а въ действителностъ не е така!

Нашата дейностъ се движи само въ рамкитѣ на една доиздана лоялност, която никой не може да ни успори.

Има ли нѣщо обидно въ тия ни възгледения?

## Америка противъ войната

Речта на председателя г. Рузвелтъ, произнесена на панъ-американската конференция е произвела особено силно впечатление въ всички европейски дипломатически и политически кръгове. Речта на г. Рузвелтъ се смѣта като начало на едно голѣмо международно събитие отъ историческо значение.

Американскиятъ председателъ е изразилъ, че Съединенитѣ щати не ще се намѣсятъ въ една евентуална европейска война. Освенъ това Америка е решила да не поддържа нито една отъ воюващите страни и ще възстане противъ тѣхъ съ цѣлата си мощъ.

манското правителство, относно нарушението на Версайския договоръ отъ страна на последната.

Въпрѣки това, Германия продължава да изпълнява предначертания си планъ.

## Малко безгрижие!

Двадесетъ дни преквархеме въ летаргия. Презъ това време много вода изтече, много работи станаха. Само Мадрилъ не падна, нашитѣ бирници не се вразумиха, кореспондентитѣ на нѣкои столични вестни-

ци не престанаха да клемятъ и да ни ругаятъ, а на насъ — схвана се езика, разляха перото, скжсиха ни се кратата...

Тѣй ни забави Никулденъ!

## Тежки въпроси...

Директоритѣ на вѣсъ „Царя луй Миря“ отъ гр. Силистра, Димитриу (Димитровъ) се пита:

„Много сме любопитни да знаемъ кой е автора на оземленитѣ съ по 10 хект. свещеници българи (изрежда имената имъ и заключава: — „Четохте ли, достойни колонисти, кои държатъ 90 хект. отъ най-плодородната земя въ Дуросторъ? Веднага трѣбва да имъ се отнеме земята“ и пр. пр.

Не знаемъ дали посоченитѣ деветъ свещеници бъл-

гари иматъ по 10 хект. земя, дадена имъ по закона за експроприране на земитѣ. Обаче, знаемъ много добре, че по този законъ, всѣки земеделецъ, лишенъ отъ земя, трѣбва да получи по 10 хект. Такава до сега не е получилъ нито единъ румънски гражданинъ отъ български произходъ.

„Тежкитѣ въпроси“ на г. Димитриу (Димитровъ) сж много леки, дори крилати за насъ, които малко повече познаваме положението въ тоя край.

## МАЛКОТО СЪГЛАШЕНИЕ И РЕВИЗИЯТА

Въ присъствието на най-виднитѣ представители на Чехославия и Югославия, въ румънския парламентъ бѣ направена една внушителна манифестация противъ всички посегателства върху мирнитѣ договори и за ревизирането имъ. Ораторитѣ сж изтъкнали миролюбивитѣ намерения на държавитѣ отъ Малкото съгла-

шение и твърдото имъ решение да се борятъ съ всички срѣдства до последна капка кръвъ противъ всѣки опитъ насоченъ да наруши цѣлостта на границитѣ имъ.

Тази грандиозна манифестация е направила особено впечатление както въ страната, така и въ всички дипломатически кръгове отъ чужбина.

## Случай отъ Дуросторъ

Горския стражаръ Таке Николае, колонистъ - румънецъ отъ с. Белика, силистренско, хваналъ е она денъ колониститѣ отъ македония Никашъ Герасъ, Патаки Уди, Николаки Фулули, Йоргу Чикю, Адамъ Франу и Щера Мишу да си пасатъ стадата въ забранения горски участъкъ. Горския е предупредилъ овчаритѣ, че е забранено туку да си пасатъ овцетѣ.

Въ отговоръ на това, колониститѣ отъ Македония се спускатъ върху му, изтеглятъ му пушката и започватъ да го биятъ съ чомаги и мочуги, докато го простиратъ на земята. Въ това състояние заварватъ му овца въ ржцетѣ, закарватъ го всрѣдъ гората, слагатъ го съ подвити нозе между две дървета и наново започватъ да се небивала хищностъ да

го напаятъ. Следъ това жестокиятъ побойници го оставятъ и си заминаватъ.

Вчера тѣ бѣха разпитани отъ военния прокуроръ въ Кюстенджа и при изличността на доказателствата изпредиха дълни признания.

## Антена „СКОПЕЦЪ“ — РУСИ МАРИНОВЪ

се премести въ собственото си здание, сжщата улица — „Режина Елисабета“ № 15 — срещу хотелъ „Регалъ“.

Англия, Чехославия и Франция протестираатъ аргизъ Германия

Английското, чехословацкото и французското правителства сж отправили по една енергична нота до гер-

**ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ**

Имамъ честь да съобща на почитаемитѣ граждани, че отъ 1 юнември т. г. открихъ

**ШИВАШКО АТЕЛИЕ**

(По горенъ и доленъ отдѣлъ)

на ул. „Михаилъ Когъличану“ № 2 (до голѣмия орѣхъ) — Базарджикъ

Премамъ и подготвямъ теоретически и практически ученици

**РАБОТА ЕЛЕГАНТНА И ИВИСКАНА.**

**ЦВѢТАНКА ПЕТРОВА ДИМОВА**

Завършила стон.уч-ще МАРИЯ ЛУИЗА — София

БЛ. АЛЕКСАНДРОВА

# Въ Тетевенския балканъ

— при гроба на Бенковски

Величественъ е Тетевенския балканъ съ своята залесеностъ, съ зеленитъ си дъбови гори, премъсени съ габъръ, ясенъ и букъ, съ шумящитъ си води, рѣки и рѣчици, съ красивитъ си полянки и ливади, покрити съ дегелина и горски цвѣта. Горѣ, по стръмнитъ расте напратъ, малинакъ, мѣхъ и безименна горска флора. Упоително-чистъ е въздуха надъ тия „черни“ ридове, който като че те прави да губиш отъ теглото си; на тия безпредѣлни височини разбирашъ и виждашъ нѣщата не тъй, както ги разбирашъ и виждашъ тамъ долу, дето се дна не тъй леко и дето човѣшката мизерия ти разкрива нѣща, които отеготвяватъ, смазватъ, душатъ и тежатъ.

Хубавъ, прекрасенъ е Тетевенския балканъ съ дивото си разнообразие, съ тѣснитъ си планински пѣтища, съ прелестьта на цѣлата си сложна и мистична горска пустотъ!

Ето — тѣсенъ планински пѣтъ извира по течението на рѣка Рибарица. Грамадни блокове скали, откъснати отъ стръмния брѣгъ, стоятъ на стража, безстрастно и нехайно гледатъ лудия бѣгъ на рѣчнитъ води. Други — безброй по-малки камъни, заоблени отъ течещата вода, блѣстятъ на слънцето, измита чисти и по тѣхната чистота може да се сѣди за чистотата на тази изворна вода. Колко е бистра, наистина, рѣчната вода, студена, приятна, успокояваща! А шумътъ ѝ — не може да се сравни съ никой другъ шумъ, толкова веселъ, пълненъ съ животъ и пролѣтно бодъръ е той! Край брѣговетъ растатъ върби и низки храсти, които хвърлятъ спокойни сѣнки върху водата.

Бедни малинари отъ селата Горново и Рибарица още въ тъмни зори трѣгватъ за малини изъ планината и се връщатъ привечеръ, когато слънчевото злато почва да се губи отъ планинскитъ върхове. Беднитъ русокоси малинари, съ финитъ черти на лицата си, съ изранени крака се прибиратъ въ сиромашкитъ си колиби, доволни, че сж спечелили деня — за 5-6 лева не напразно сж изминали десетки километра стрѣмъ пѣтъ!

Приветливи и мили сж селянитъ отъ този край. Нѣмотията като да ги е направила двойно човѣчни. И действително, животътъ на планината има особена прелесть: всрѣдъ нея хората ставатъ по-естествени, по-добри. Вечеръ се складатъ традиционнитъ планински „огньове“, палятъ се огнища, край които на низки трикраки столца седатъ побѣлѣли

старци, а отъ страни засвирва гайда. Отъ нѣйде дочувашъ игривия народенъ хороводъ:

„Що ми е мило, мило и драго,  
Въ Струга града, мамо,  
дюкянъ да имамъ“...

Или, на малка армоника, бедно сакато момче обикаля вилитъ на курорта Рибарица, свиря и пѣе унесено съ жѣга, прости популярни пѣснички за „Тодоръ Александровъ“, „Тихъ бѣлъ Дунавъ“ или „Покойници“... Измѣчени селски лица! — Тежкитъ трудъ и немотията ги е направила истински мъдrecи, като ги е научила на най-необходимото за живота, може би, — *примирението*.

По шосейниятъ пѣтъ, който води за курорта Рибарица и за селото Рибарица се отдѣля въ дѣсно планински пѣтъ — по течението на рѣка Костина. Той води за лобното мѣсто на прочути легендаренъ герой Бенковски. Този замуменъ пѣтъ, отъ двѣтѣ страни на който горскитъ дърветъ сж направили сѣнчестъ сводъ, представя, наистина, една отъ възшебнитъ прелести на този чуденъ девственъ кѣтъ.

Вървишъ, вървишъ все по тоя пѣтъ. Рѣката, встрани, шуми, пѣни се и бърза съ водитъ си да стига нѣкаква близко опредѣлена целъ. Вървишъ все напредъ, днашъ дълбоко планинската свежестъ, вѣковнитъ джбаци растатъ предъ погледа ти. Тѣ ставатъ все по-високи и величествени и ти вече, наистина, чувствувашъ — не, а усѣщашъ съ цѣлото си сжщество, че се намиращъ въ „сърдцето“ на планината. Пѣтътъ е влаженъ, почти мокъръ отъ честитъ дъждове, които ваятъ въ този скритъ планински кѣтъ. Особено красивата „зелена“ свѣтлина подъ нависналитъ гъсти клоне, ведрата хладина, която иде отъ пѣнцата се Костина, прѣсния мирисъ на окжани отъ ношъта листа те правятъ бодъръ, гордъ и окриленъ. На моменти рѣката шумѣва страшно: шумътъ ѝ се превръща въ бучене. Бѣлата, ждрена пѣна на спускащата се въ формата на малки водопадчета вода привлича погледа. Оставашъ възхитенъ отъ динамиката на тая силна изворна вода, отъ бързо-лудия ѝ бѣгъ. Надъ рѣката прехвърлени случайни мостчета отъ едно-две дебели дървета.

Вървишъ и си мислишъ: ето, ще трѣбва да стигнешъ истинското мостче, по което е миналъ Бенковски преди толкова години, а тамъ наблизо е и гроба... Пѣтътъ продължава да се губи напредъ меж-

ду тъмнитъ дървета. Тѣ замуляватъ като че въ нѣкакъ свещенъ трепетъ. Вървишъ и си мислишъ: значи тукъ, изъ тия пушиници преди толкова години е бѣгълъ и се крилъ отъ врага великия апостолъ съ жѣлзната воля, съ чиличения погледъ, съ смѣлото сърдце!

Тукъ, тия сжщитъ гори сж видѣли очитъ му, тукъ по тия залесени мѣста е сжжвалъ крака му, днашъ е въздуха на тая горска стихия — той — приказния юнакъ — Бенковски! И тукъ въ тия диви горски усой по настига турския куршумъ, тукъ е издъхналъ, клетия, изоставенъ отъ всички.

Странни мисли и усѣщания като да те преобразяватъ. Става ти гордо — и безпредѣлно тежко въ едно и сжщо време. Планината не носи повече успокоение. Възкрѣсватъ въ паметъта ти моменти отъ славната героична епопея — Априлското въстание отъ 1876 г., мъченическата смъртъ на хиляди безименни мъченици — Вървишъ и тѣпнешъ въ мъчително очакване да ти се мѣрне залъ нѣкаво мостче, между дърветата, паметникъ, издигнатъ въ честъ на гордия Бенковски! Вървишъ все напредъ — и пѣтътъ изглежда да нѣма край...

Най-после! Ето славното мостче, ето чутковното мѣсто! Между зелената виждашъ стоманено-сивъ паметникъ — съ обикновена жѣлзна ограда. На паметника издѣлбани слова, край него — расте горски зраваецъ, около шуми цѣлия балканъ, а надъ него ясно синѣлото небе, високо и чисто като бѣла за свободата въ душата на неумирающа Бенковски.

На паметника — изстѣнали вѣнци и нѣтъ отъ илвали поклонения.

Присѣтствувахъ, по една случайностъ, въ тоя моментъ на едно трогателно и мило тържество, което не ще се заличи отъ паметъта ми: пристигнаха следъ като сж вървѣли дълъгъ пѣтъ селски деца — ученици отъ основното училище и прогимназия отъ нѣкакви села — да се поклонятъ на гроба. Тихо и почтено застанаха тѣ предъ паметника, като да свещенодействаха. Учителътъ на тия бедни селянчета, съ бледитъ слаби лица — застава предъ тѣхъ и почна да имъ говори за подготовката на Априлското въстание, за неуспѣха му, за войнодството на Бенковски, за предателството, за мъченическата смъртъ на героя тукъ — на това мѣсто. Този скромнъ, беденъ селски „даскалъ“ израствашъ въ

## Трагедията на мира

Въ Базелъ, съ небивалъ успѣхъ се е увѣнчала пиесата „Трагедията на мира“, въ 8 картини, написана отъ швейцарца Албертъ Стефанъ. Едната картина представлявала гробища, отъ която изкачали убититъ презъ войната отъ всички народи и прокламвали несправедливо сключения миръ. Двѣтѣ картини представлявали трагичнитъ моменти отъ подписването на Версайския договоръ.

Ето една пиеса, съ огроменъ успѣхъ, която нѣма да види бѣлъ свѣтъ въ театритъ на много страни. Защото да се говори противъ несправедливостта, днесъ въ тия ново-средновековни години, е престѣпление.

Страшно обезобразенитъ покойници, наднали въ Великата европейска война, изкачатъ отъ незнайнитъ си гро-

bove и проклинатъ мира — този миръ, подъ чиито ледни покои почиватъ милиони живи мъртавци. Възмущение то на убититъ, навърно, затрогнало до сѣзми зрителитъ, между които, навѣрно, е имало много дипломати, държавници и които, навѣрно, сж плакали.

Картина на дигналитъ се убити е ужасяюща. Тѣ рисуватъ една истина, подъ чиито свѣтлина се люлѣе новиятъ грамаденъ палатъ на Обществото на Народитъ. „Трагедията на мира“ е трагедия на тази международна институция, която, може би, възкрѣсила убититъ отъ вчерашната война, ще тласне въ тѣхнитъ гробове новитъ милиони жертви на утрешната война.

Юл.

## Българитъ отъ Румѣния

и комунистическото движение

Познатиятъ Кола Чумети, въ последния брой на вестника си, отъ 15 ноември т. г., помѣства на челно мѣсто една дълга статия подъ горния надсловъ, отъ която извличаме следнитъ извадки [букваленъ преводъ]:

— „Българитъ отъ Румѣния не сж и не ще бждатъ никога комунисти. Тѣ сж и ще си останатъ българи преденности. Тѣ не се борятъ и не ще се борятъ за интернационализирание, а се борятъ и ще се борятъ само за национализирание“.

„Че си арестувалъ сто или двеста български селяни и че между тѣхъ ще осъдишъ де-

сетъ или 15 души, не ще отстраняшъ опасността.“

„Опасността ще се отстраня съ изгонването на всички българи, безразлично дали сж комунисти или не.“

„И не стварянето на затвори, ще сложи край на българската опасностъ, а затварянето на българскитъ училища, затварянето на вратитъ на всички обществени учреждения за българитъ, изхвърлянето имъ отъ общественитъ служби, отстранение отъ всѣкакви публични търгове“ и пр. пр.

сѣзнанието ми като истински герой. По много бледи лични блѣснаха сѣзми. Планината млечене, залѣхана въ словата, изказани тъй искрено и съ пазмъкъ, а слабѣтъ рѣчици държаха вѣнци и цвѣтъ, които трѣбваше да бждатъ положени на паметника следъ „словаго“ на учителя. Той следъ като завърши, каза на едно отъ децата да издекламира „Бенковски“:

„Планината пуста. Дивота и сънь е...“ Изпѣ се „Покройници, вий въ други полкъ минахте, де нѣма оглушкъ, ни зовъ за борба!“

Слабитъ гласчетъ на тия бедни селянчета придалоха новъ и чуденъ чаръ на тая тъй позната пѣсенъ — и въ тоя моментъ ми се стори като че втори пѣтъ куршума застигнаше Бенковски и като че съ новъ божественъ пламъкъ заблѣстѣ славата на неумирающия... Тая пѣсенъ, изпълнена

просто, естествено, безъ претенция, по съ чувство и дна накара да се проследятъ очитъ на не единъ отъ пристигналитъ въ тоя моментъ „сѣти“ туристи, облѣчени по последната дума на модерния и прехваленъ туризъмъ.

Слава, нѣчна слава на гордия апостолъ Бенковски!

Хвала на незнайнитъ бедни селянчета, защото тѣ донесоха съ себеси джча на истинска и дълбока признателностъ и обичъ къмъ героя-мъченикъ!

### Продава се на

износна цена

кѣща отъ 4 стаи, антре и салонъ съ маза и 300 кв. м. дворъ, наоляща се на ул. „Георги Лазаръ“ № 56

Споразумение

ул. „Елиаде Ръдулеску“ 29

НА МАЛЦИНСТВАТА

## онното слово и малцинствата

Няколко дни се Законодателният събор на България. Върхът на парламентаризма, който е напълно възмателен за въждания се дебатът на почти всички представители на политическите партии от всички политически групи и в критиката по отношение на орационалните, не само никъде по-свободно за малцинствата. Всичко обхващащо частното вътрешно управление на държавата и външното ѝ по-

ложение. Нито един от ораторите, обаче, говорейки за вътрешния живот на страната, не засегна трънливата малцинствена проблема, която според много видни руски държавници, е една зейща рана.

Въобще, от известно време насам престана да се говори за малцинствата. Дали тия последните не съставляват повече внимание, или пък състрашилище за някои държавници, или избягват да им споменат името, не знаем. Факт е, обаче, че малко се говори, никак не се пише, а резултатът, слава Богу, е на лице!.

Ап. Цепковъ

## жесточени битки около Мадридъ

швата намъса на чуждите държави

положенията, че съгласно на Мадридъ, кръвооплитията въ Испания не прекратят, не се спира. Двете страни се държат на своите позиции. Артилерия, танкове, авиация, са в състояние да съдържат ужасяваща най-огромяната битка около Мадридъ, въ която паднали много убити, а много по-малко ранени. Сред едно съобщение от страна на бунтовниците, че тази битка е намъсена, смъртта си надъ 100 души.

Според съобщенията на "Вест" и "Радоръ" въ Испания испанска междуобща вземали живо уча-

стие германци, италианци и руси. Съответните страни опровергават тия съобщения, обаче, телеграмите получени от Испания, говорят обратното.

Италианците стоварили много войски въ Балеарските острови, които подпомагали възстаниците. 6.000 германци стъпили на испанска земя, а ежедневно пристигали руски параходи натоварени съ мунициции и сръжия за правителството.

Така, кръвополитията въ Испания ще продължат още много и не е изключена възможността, Испания да причини утрешния пожар въ Европа.

## по бълния свѣтъ

АЙ-ХУБАВИЯТЪ ВИКЪ НА СВѢТА.

Американската драматична труппа Жюана Де Ваалъ е в България. Гласа си дава 25,000 долара и едно английско застрахователно дружество. Тя приежа на най-хубавия викъ въ цѣла Америка. Добила и тази слава, че сиенитъ на разни театри, въ които играе от дѣти години. Дружеството трѣба да ѝ плати застраховката, ако изгуби она си...

РАДИО ПРОТИВЪ МИШКИ-ТЪ.

Единъ датски земеделецъ билъ отчаянъ отъ многото мишки и плъхове, които унищожавали всички храни въ хамбарите. Не помагали нито котки, нито отрови. Тогава той прибягналъ до хитроумна идея: поставилъ радиоапарати въ избитъ и хамбаритъ на къщата си. Мишките и плъховете изчезнали.

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виена

## СПОРТЪТЪ КАТО НАРОДНО ТВОРЧЕСТВО

Приготвленията, които направиха почти всички страни за да участвуватъ на Олимпиядата въ Берлинъ, показватъ, че спортътъ се развива днесъ подъ знака на националната чест и държавна инициатива. И наистина, едва ли може да се отрича всеобщото значение на разумно упражнявания спортъ въ рамките на едно хармонично физическо възпитание: неговото значение, като неоспорима школа на здраве, морал, духъ и дисциплина. Функционалната зависимостъ между човѣкъ, природа и здраве, изразена въ класически думи: "Здравъ духъ въ здраво тѣло" [разбира се и обратното е вѣрно: "Здравъ тѣло при здравъ духъ"] и днесъ не сж изгубили правотата си, защото като изключимъ първичните причини за много съвременни болести, една отъ главните причини пакъ си остава пренебрегването на здраве и отчуждения контактъ съ природата. Ние се чудимъ на англичани, немци, французи наблюдавайки тѣхната издържливостъ, която ние погрѣшно мислимъ, че е вродена черта, но забравяме, че членозетъ на тѣзи народи още като деца снабдени съ ски, шейни, раници, бастуни зиме и лѣте търсятъ природата: нейниятъ въздухъ, слѣгъ, ледъ, слънце и гора. Въ германското туристическо дружество сж организирани надъ единъ милионъ души, въ австрийското надъ триста хиляди! Въ Италия има организирани единъ милионъ футболисти, въ Русия — три милиона, въ Англия миналата година въ каситъ на футболистките дружества сж влѣзли крѣгло четири милиарда лева! При това най-големъ интернационаленъ успѣхъ окъзва спорта въ страните, кадего той материално и морално се счита като национално дѣло: Англия, Япония, Америка, Унгрия, Чехия, Австрия, Италия. Класически примѣръ е Италия, която преди да дойде Мусолини, едва ли би могла да се причисли въ семейството на страните съ спортна култура: днесъ тя въ много отношения държи палмата на първенство. Сжщото важи и за Германия, следъ като Хитлеръ пое властта и организира всѣхъшественитъ и морални сили на германския народъ. Затова, твърде понатѣе е повикътъ на френския народъ, който въ това отношение следъ войната остана назадъ, да се гласува единъ милиардъ франка за целитъ на френския спортъ.

Това разбиране за спорта е ималъ въ древността и онзи народъ, който създаде най-финната естетическа култура на земята: старитъ гърци. Олимпийскитъ игри за тѣхъ сж били свещенодействие предъ олтаря на родината: затова, когато на последната станала класическа Олимпияда за първи пътъ първата награда взема единъ робъ, това се е сѣтвало отъ цѣла Гърция като знакъ, че нацията скоро ще пропадне, понеже физически и морални добродетели на грѣцката наредъ почватъ да изчезватъ. Какво опиянение отъ радост и възторгъ бѣше за днешния грѣцки народъ, когато на първата съвременна Олимпияда, станала въ Гърция, тѣй нареченото мзратонско надбѣгване [на разстояние отъ 42 километра], бива спечелено отъ грѣцкия селянинъ Спиросъ! И днесъ чехитъ празнуватъ като националенъ герой съзателя на тѣхното соколско движение, германцитъ наричатъ съзателя на своитъ гимнастически дружества [Турнфери] Данъ "баща на нацията", италианцитъ приематъ своитъ победители футболисти като римски триумвиратори, унгарци и англичани свързватъ спорта съ честта на нацията, австрийцитъ обичатъ да се наричатъ "велика сила на културата и спорта" и дадоха най-големъо цивилно отличие на своя майсторъ на пързаленето Шеферъ, белгийци, швейцарци, французи и датчани се гордѣятъ съ своитъ велосипедисти, финландцитъ празнуватъ бързоногия Нурми като националенъ герой. Сжщото правятъ американцитъ съ авиатора Линдбергъ, който прѣвъ прехвъркъна отъ Ню-Йоркъ за Парижъ, норвежцитъ обожаватъ малката Хение, която е дванадесетократна свѣтвна майсторка (първенецъ) на леда и най-после германцитъ съ право твърдятъ, че тѣ спасиха спорната чест на бѣлата раса, тѣй като тѣхното чедо Шмелингъ успѣ да отнеме първенството по боксѣорство отъ рѣцетъ на черната раса.

Всѣки народъ би трѣбвало да култивира най-вече онзи спортъ, който е свързанъ съ националнитъ традиции на народа и неговото спортно призвание. Въ този спортенъ отрасълъ той ще постигне най-големъ успѣхи и триумфи. Българитъ сж били борци още въ старовреме: византийския императоръ Василий Македонски който е билъ простъ

овчаринъ, е можалъ да се качи на престола, понеже въ присѣствието на бездетния императоръ е съборилъ най-силния тогава човѣкъ — единъ атлетически българинъ. Още Ф. Каницъ се възхищава отъ атлетическитъ способности и тѣлосложение на българитъ. Затова борцитъ Н. Петровъ, П. Ферещановъ и Данъ Коловъ разнесоха по свѣта името на България съ много по-голяма слава и достойнство, отколкото нѣкои интелектуалци. Когато П. Ферещановъ взема първата награда измежду 35 борци дошли въ Виена, единъ вестникъ излизащъ въ 130 хиляди екземпляра писа: "Може мирнитъ договори на България да забраняватъ всичко, но не и да раждатъ такива исполински чедъ". Сжщо успѣхитъ на българскитъ ездачи сж обясними: българитъ сж били родени конници — по тѣло, мъжество и духъ. Затова нашитъ съседни избѣгватъ да се срещатъ съ българскитъ военни ездачи, а турскитъ офицери победени отъ българитъ заявиха: "Ние се гордѣемъ да бждемъ победени отъ такива ездачи като българитъ". Успѣхитъ на нашитъ велосипедисти — най-популярния спортъ у насъ следъ освобождението, на българскитъ футболисти — тѣ бѣха причината за първи пътъ да се свири "Шуми Марица" и да се издигне българското знаме въ Бѣлградъ, както и на българскитъ туристи, за които единъ германецъ пише: "Тѣ любятъ родната си земя до безумие и за всѣка педа отъ нея тѣ сж готови да разкъсатъ всѣки, който посегне на нея", показватъ, че и ние, въ областта на спорта имаме право да се гордѣемъ. Затова, нека и ние, въпреки непосилнитъ си грижи почнемъ да считаме спорта като жива частъ отъ общото народно дѣло, защото и, спортнитъ триумфи и лаври сж преди всичко морални победи на нацията, както ни показва примѣрътъ на покултурнитъ отъ насъ народи. Спортътъ засилва вѣрата у себе си, закрепва духа, кали материалнитъ и морални сили на народа, който му сж нужни по пътя на благоденствието. Затова думитъ на Гюте "безъ спортъ и хуморъ пжтътъ на живота е двоенъ" важатъ особено за онѣзи, за които кръста на Голгота е не само символъ, но и горчива действителностъ.

## Въ художествената изложба на румънските и италиански художници

Както писахме въ миналия брой, рядко въ града ни е имала изложба, която съ своите изищни картини да привлече толкова посетители и да остави така хубаво, пленяващо впечатление.

Надъ 150 картини, изищни творения, красят малкият, но отлично нареден салон. На първо място приковава вниманието на посетителя разкошната и голъма картина на прочутия италиански художник, проф. Жардиело — „Подъ италианско небе“ (рибари) — истинско художествено творение, представляващо група рибари, което пленява окото и внушително говори за творческия талант на художника. Картините — нудозе на проф. Торо, съ своето изящество, колорит и естествено поразяват погледа („Модель“, „Утринен тоалет“). Румънският художник Жань Статеску излага няколко картини, които съ право го поставят въ реда на първите художници („Модель — нуд“, „Предъ огледалото — нуд“, „Вареник“). Художникът С. Богданович се явява като най-оригинален. Неговите творения „Овчарката“, „Съ балабайката“ и най-вече „Селачка

въ черква“ пленяват погледа и остават неизгладимо хубаво впечатление. Известният художник, Евгений Горски — главен инициатор — излага няколко великолепни картини, лични впечатления отъ своето странстване. Голъмата му картина „Рио Санта София“ (Венеция) и „Есенни впечатления“ изтъкват несъмнените му качества на голъм артист-майсторъ на четката. А като маринистъ е незаменим. „Море и луна“ и „Залъз по море“ съ истински художествени творения. Картините на Елена Краусъ, Добощару и др. попълват редицата на избраните и съ вкусом наредени творби, които за дълго време не ще се заличат отъ паметта ни, защото впечатлението отъ истинското художество, красотата, не тъй лесно се забравя.

Въ сивото наше ежедневие, художествената изложба на сдружените италиански и румънски художници, внесе една оживителна струя и ни отнесе, макаръ и за кратко, къмъ хубавото, външеното и красивото.

И. К-ски

## Вестник

— Съобщението въ миналия брой относно опрощаването и намалението на наказания, дадени чрезъ кралски указъ, по случай празника 1 Декемрий, се отнася само за лицата, наказани за нарушения и престъпления като демобилизирани презъ войната.

— На получените много запитвания отъ нашите абонати, защо не съ получавали вестника, дължимъ да отговоримъ, че „Добруджански гласъ“, по съвсемъ независещи причини отъ насъ, не излизе три седмици.

В-къ „Добруджански гласъ“ започна да излиза редовно отъ четвъртъкъ (брой 222).

— Въ последно време, въ цените на зърнените храни се забелязва едно спадане. Най-доброкачествената зимница се продаде съ 400 лей. Миналата седмица много селяни, не намърели добра цена, се върнаха въ селата си съ пълни каруци.

— Мажкият хоръ „Св. Троица“ усилено се приготвява за коледуване.

— За коледния брой на в-къ „Добруджански гласъ“, уголъменъ форматъ, мѣстото за реклами е ограничено. Г. г. търговците, които желаятъ да дадатъ реклами трѣбва да побързатъ.

— Срокътъ за завърката на уведомителните билети (лаврети), който изтича на 1 т. м., се продължава до края на м. декемрий т. г.

— Наскоро ще излизе отъ печатъ джобното календарче „Изворъ“, съ пъленъ указател на религиозните и национални празници, много поучителенъ материалъ отъ стопански характеръ и полезно четиво.

Сжщо, в-къ „Добруджански гласъ“ ще изнемада своите абонати и четци съ разкошенъ илюстриранъ стененъ календаръ, който не трѣбва да липсва отъ никоя българска къща.

— Утре, недѣля, 6 т. м. съ д-ство „Глория ВКФР“ свиква своето редовно годишно събрание въ клуба на д-ството.

— Поради падналите снѣгъ и неблагоприятното време пътуването изъ окръга е много затруднено.

— Мѣстното ловно д-ство „Калиакренски орелъ“ въ предприетите до сега ловни хайки е убило много вълци, лисици и диви свини.

Въ нѣкои села отъ окръга ни вълците съ нападнали и разкъсали много добитъкъ.

### Продава се:

Къща отъ 10 стаи, самотеленъ дворъ 400 кв. м. съ кладенецъ, на ул. „Владъ Цепешъ“, до магазинъ на Ст. Смоковъ.

Иви 2 лота, 36 хек. въ землището на село Кочмаръ.

Праздно мѣсто 2 ден. въ Хелжи-баларъ — Базарджикъ.

За справка въ кантерата ТОДОРЪ ВЕЛЧЕВЪ и П. АРМУТЛИЙСКИ — Базарджикъ —

### Продавамъ

машина вършачка, марка „Русторъ Прокторъ“ (казанъ и батозъ) 4—6, въ отлично състояние и съ всички принадлежности.

Условия при собственика МАРКО ЙОРДАНОВЪ с. Александрия общ. Хардалий

### ПРОДАВАТЪ СЕ

2 къщи, находящи се на ул. „Букурещъ“ № 3 — Базарджикъ, съ 3650 кв. м. дворно мѣсто.

Справка редакцията

### Строителъ

#### на теракоти

Специалистъ; поправя, чисти, поставя всякакви теракоти. Изпълнява поръчки и за печки за готвене.

Г. МЪНУ ул. „И. Г. Лука“ 56.5 — Базарджикъ —

### Медицинския кабинетъ на Д-РЪ А. НОВАЧЕВЪ

се помещава на ул. „Режеле Кароль“ въ центъра на града, срещу аптека „И“ и е снабденъ съ рентгеновъ апаратъ термия, инфрачервени лъчи

— ПРИЕМА БОЛНИ ЦѢЛЪ ДЕНЬ

ПРО НАСТИНКИ — ГРИПА, ГЛАВБОЛНЕ, ЖЕЛБОЛЪ, РЕМАТИЗЪМЪ И ВСЯКАВИ ДРУГИ НЕВРАЛТИЧЕСКИ БОЛЕСТИ, ИСКАНТЕ САМО ПРОТИВОНЕВРАЛТИЧЕСКИ

### „АНТИДОЛОРЪ“

НА ПРОФЕСОРЪ Д-РЪ Н. Г. ЛУПУ ВЪ ОРИГИНАЛНИ КУТИИ — СЛЕД

### ОБЯВА

#### ВАЖНО ЗА БАЛЧИКЪ

Преподавамъ уроци по румънски езикъ, ски езикъ, латински езикъ и гръцки езикъ. Същевременно подготвямъ и частни ученици за държавенъ изпитъ.

— Сведения при —  
Българската Частна Прогимна — Балчикъ —

### ВНИМАНИЕ

ПОСЕТЕТЕ НОВООТКРИТИЯ МАГАЗИНЪ

### „ПАЗАРЪ НА НОВОСТИТЕ“

на ПЕТЪРЪ НИКОЛОВ

който е снабденъ съ най-новите и модерни манифактурни и галантарийни стоки

#### ОТДѢЛЪ:

КОПИИ, КАДИФЕТА, БАРХЕТИ, ДЕБЕТА НА ПЛАТО ЗА ДАМСКИ, МАЖКИ И ДЕТСКИ ЖАКЕТИ И БАЛТОНИ ПЛАТОВЕ ЗА КОСТЮМИ ОТЪ ФАБРИКАТА „ШЕРТЪ“

#### ОТДѢЛЪ:

ГОДЕЖНИ, СЕАДБЕНИ АРТИКОЛИ, ГАЛОШИ, ШОШОНИ, МАЖКИ, ДАМСКИ И ДЕТСКИ

ул. „Пр. Фердинандъ“ № 120,

### ЗА ПРОДАНЪ

1) Машинна, новопостроена съ всички модери приспособления: електрически инсталация и бани. 2) Други две стари поправени къщи, въ сѣния дворъ, съ по 3 стаи, перални и КИЧКИ УЮБСТВА, съ около 1500 кв. м. дворъ; плодни дръвчета и градина съ цвѣта, находящи се на ул. „Пр. Фердинандъ“ 9 —

Спразуменне при стопанина

ПЕТКО ЖЕЛЪЗОВЪ

сарафинъ на Шедърфанския пазаръ

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ